

Sygn. akt II K 261/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2019r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariola Adamczyk

Protokolant: st.sekr.sąd. Beata Ewald

po rozpoznaniu dnia 7 czerwca 2019 r. sprawy

R. K. s. L. i L. z domu K.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 stycznia 2019 r. w miejscowości T. gm. Ł., pow. (...), kierował pojazdem marki D. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, I badanie – 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie – 0,63 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, III badanie – 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, IV badanie – 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art 178a kk

orzeka:

I uznaje oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. występku z art.178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk, wymierza mu karę 160 (stu sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny i przyjmuje, że jedna dzienna stawka wynosi 35 (trzydzieści pięć) zł;

II na podstawie art. 42§2 kk, orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat, z zaliczeniem, na podstawie art.63§ 4 kk, okresu zatrzymania prawa jazdy od 25 stycznia 2019r.;

III na podstawie art. 43a§2 kk, orzeka środek karny w postaci obowiązku świadczenia pieniężnego poprzez zapłatę kwoty 5000 (pięciu tysięcy) złotych, na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w W.;

IV zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 560 (pięćset sześćdziesiąt) zł tytułem opłaty i obciąża poniesionymi wydatkami postępowania w kwocie 70 (siedemdziesięciu) zł.

sygn. akt II K 261/19

UZASADNIENIE

R. K. mieszka w B. (gm. L.), a pracuje w przedsiębiorstwie (...) w T., należącym do jego ojca. Zakład zajmuje się wymianą i sprzedażą opon samochodowych. W magazynie znajdującym się w miejscu zamieszkania R. K. przechowywane są opony klientów, którzy wymieniają je w sezonie jesienno-zimowym i wiosną, a także nowe opony, sprzedawane przez zakład. (...)zajmuje się R. K. z ojcem, w prowadzeniu biurowości pomaga matka R. K.. W (...) zatrudnionych jest sześciu pracowników.

W dniu 25 stycznia 2019r. R. K. po skończonej pracy w T. wrócił do domu w B.. Pracował jeszcze w magazynie, pakując opony do samochodu. Wtedy odwiedził go kolega, który przyniósł 6 piw. Mężczyźni razem spożywali alkohol, przy czym R. K. w ciągu godziny wypił 3 piwa. Wówczas postanowił pojechać do sklepu, oddalonego od jego miejsca zamieszkania około 3 km. Jadąc drogą nr (...) prowadził samochód marki D. (...) o nr rej. (...), a pasażerem pojazdu był jego kolega. W drodze powrotnej do domu, około godz. 21-iej w T., R. K. został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol Policji i poddany badaniu stanu trzeźwości. Badania urządzeniem (...) o godz. 21:04 wykazały 0,70 mg/l i o godz. 21:24 - 0,63 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badania przeprowadzone urządzeniem (...) o godz. 21:42 i 21:52 dały wyniki odpowiednio: 0,71 mg/l i 0,72 alkoholu w wydychanym powietrzu. Policjanci zatrzymali R. K. prawo jazdy.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 15, 63v-64;
- protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości – k. 2 i 4, k. 64;
- świadectwa wzorcowania urządzeń k. 3 i 5, k. 64;
- pismo (...) w T. – k. 24, k. 64)

R. K. ma 44 lata, jest kawalerem i nie ma nikogo utrzymania. Z zawodu informatyk, zatrudniony jako(...)w PHU (...) w T., deklaruje osiągnany dochód w wysokości 2.500 zł netto. Nie był dotychczas karany sędownie i nie leczył się psychiatrycznie.

Dowód:

- dane osobopoznawcze – k. 35, 63;
- dane o karalności – k. 59, k. 64.

R. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W toku postępowania przygotowawczego i przed Sądem złożył wyjaśnienia (k. 15, 63v-64 akt) opisując przebieg zdarzenia, będący przedmiotem stawianego mu zarzutu oraz swoją sytuację osobistą i zawodową, która uległa zmianie po zatrzymaniu mu prawa jazdy. Odnośnie przebiegu zdarzenia, w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że w dniu 25 stycznia 2019r. po powrocie z pracy, w miejscu swojego zamieszkania razem z kolegą spożywał alkohol. Ponieważ czuł się dobrze, około godziny 21 pojechał do oddalonego o 3 km sklepu po jedzenie. Dodał, że ruch na drodze, którą się poruszał jest znikomy i nie mijal się z innymi uczestnikami ruchu, w tym pieszymi i rowerzystami. Jak już wracał ze sklepu został zatrzymany przez patrol Policji. Oskarżony wyraził skruchę, żalując tego, co się stało. Przed sądem sprecyzował, że droga którą jechał to droga o nr (...), pomiędzy B. a T., a także wskazał, że kolega nie mógł prowadzić samochodu, ponieważ też pił alkohol. Zdecydowana część złożonych w postępowaniu sądowym przez oskarżonego wyjaśnień dotyczyła komplikacji w pracy i życiu osobistym związanych z zatrzymaniem mu prawa jazdy i grożącym zakazem prowadzenia pojazdów. Dlatego wniósł o złagodzenie i skrócenie okresu tego środka karnego.

Sąd uznał, że przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu zasługuje na danie wiary. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego potwierdzały zgromadzone w sprawie dokumenty, w szczególności protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości. Na dezaprobatę zasługuje jednak postawa oskarżonego, który mając świadomość stanu w jakim się znajdował, z błahego powodu (chęć zakupu jedzenia), wsiadł za kierownicę i zdecydował się na jazdę samochodem, wioząc nadto pasażera. Odnośnie sytuacji życiowej oskarżonego można jedynie wskazać, że choć z pewnością uległa ona skomplikowaniu, to jednak jej zmiana spowodowana była wyłącznie nagannym zachowaniem oskarżonego.

Za wiarygodne Sąd uznał wszystkie ujawnione na rozprawie dokumenty. Zostały one pozyskane zgodnie z obowiązującą procedurą karną, przez uprawnione podmioty i żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Mając na uwadze powyżej przedstawione okoliczności Sąd uznał oskarżonego R. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk.

Występek z art. 178a§1 kk zagrożony jest alternatywnie karą grzywny, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności do lat 2. Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny 160 stawek dziennych grzywny po 35 zł każda stawka. W ocenie Sądu orzeczona kara realizuje wszelkie dyrektywy wymienione w art. 53 i nast. kk i uwzględnia stopień zawinienia oskarżonego, sposób dokonania przestępstwa, właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego dotychczasowy sposób życia. Kara ta uwzględnia więc zasady prewencji indywidualnej, ale także generalnej. W tym ostatnim aspekcie kara zawiera walor wychowawczy, ukazując skutki nieprzestrzegania powszechnie akceptowanych zasad obowiązującego porządku prawnego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał to, że oskarżony przyznał się do popełnienia przestępstwa i nie był dotychczas karany. Ta ostatnia okoliczność miała dla Sądu istotne znaczenie, ponieważ pozwala przyjąć, że występek, który Sąd przypisał oskarżonemu miał charakter incydentalny, a to z kolei prowadzi do wniosku, że wybór najłagodniejszej z katalogu kar będzie wystarczający. Nadto, biorąc pod uwagę fakt, że oskarżony pracuje i z uwagi na miejsce pracy (przedsiębiorstwo rodzinne) należy się spodziewać, że zatrudnienie będzie miał w dalszym ciągu oraz bacząc, by kara nie była zbyt dolegliwa, Sąd uznał, że orzeczona grzywna będzie karą odpowiednią.

W tym miejscu należy wskazać, że - zdaniem sądu - brak było przesłanek, by zastosować wobec oskarżonego dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania. Sąd uznał bowiem, że zarówno stopień zawinienia, jak i stopień społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony są wysokie. Nie budzi wątpliwości, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu występkę umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Siadając za kierownicę pojazdu oskarżony wiedział, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Nadto stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego było znaczne. Wbrew twierdzeniom obrońcy, wyrażonym we wniosku o warunkowe umorzenie postępowania (k. 18-21) przeprowadzone u oskarżonego badanie wykazało zawartość **nie 0,7** promila alkoholu we krwi, tylko w pierwszej próbie **0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu**, co w przeliczeniu na promile (art. 115§16 kk) daje wynik około **1,4**. Dodatkowo trzecie i czwarte badanie – wyniki 0,71 i 0,72 mg/l - wykazało tendencję rosnącą, a nie spadkową, co sugerował obrońca. Nie można także tracić z pola widzenia faktu, że oskarżony nie jechał sam, a nadto poruszał się porą zimową, w godzinach późnowieczornych i to drogą pomiędzy dwiema mniejszymi miejscowościami, a zatem w warunkach drogowych dalekich od idealnych. Oskarżony twierdził, że w czasie popełnienia przestępstwa ruch na drodze był znikomy. Jak jednak uczy doświadczenie życiowe, właśnie na tego typu drogach w porze wieczorowej, odbywa się ruch pieszych i innych uczestników ruchu, którzy np. wracają do domów z pracy, ze szkoły lub chociażby po zrobieniu zakupów. I wreszcie błahy powód, dla którego oskarżony podjął decyzję o kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości, tj. kupno jedzenia, z pewnością nie zasługuje na uwzględnienie. Uwzględniając wszystkie wskazane powyżej okoliczności nie sposób przyjąć, że wina i stopień społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony, nie są znaczne.

Sąd, na podstawie art. 42§2 kk, orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Zważywszy na brzmienie tego przepisu, orzeczenie tego środka, jak i jego minimalny wymiar były obligatoryjne. Nadto, z mocy art. 63§4 kk, zaliczono okres zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy od dnia faktycznego odebrania dokumentu, tj. 25 stycznia 2019r., co wynika z postanowienia prokuratora o zatrzymaniu prawa jazdy i pisma (...) w T. (k. 15, 24 akt).

Na podstawie art. 43a§2 kk, orzeczono wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Uwzględniając sytuację finansową i osobistą oskarżonego, wysokość tego świadczenia określono w minimalnej wysokości 5.000 zł.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.). Oskarżony

osiąga dochody, więc uiszczenie przez niego kosztów postępowania nie będzie stanowiło nadmiernego uszczerbku dla jego utrzymania.